

OBSAH

ÚVODEM — 13

1. KULTURNÍ TRANSFER — 20

- 1.1 Kulturní transfer: dimenze pojmu — 21
- 1.2 Užší a širší pojetí kulturního transferu — 24
- 1.3 Komunikační rámce kulturního transferu — 27
 - 1.3.1 Produkce textu — 27
 - 1.3.2 Recepce textu: role agenta kulturního transferu — 28
 - 1.3.3 Komunikace textu s textem: překlad — 29
 - 1.3.4 Text jako kultura — 30
 - 1.3.5 Kultura jako text — 32

2. PARATEXT JAKO MOST MEZI KULTURAMI — 35

- 2.1 Paratext jako svědectví o výchozí i přejímající kultuře — 35
- 2.2 Paratexty a kulturní stereotypy — 36
- 2.3 Pojetí paratextů a jejich klasifikace — 37
- 2.4 Návrh typologie paratextů v závislosti na kulturním transferu — 39
- 2.5 Recepční okruhy — 40
- 2.6 Vybrané paratexty v centru pozornosti — 42
 - 2.6.1 Knižní titul — 42
 - 2.6.2 Jméno autora — 44
 - 2.6.3 Knižní obálka — 48
 - 2.6.4 Fotografie autora — 49
 - 2.6.5 Další doprovodné texty — 51
 - 2.6.6 Literární ceny — 51

3. AUTOR, OBRAZ AUTORA A AUTORSKÝ TYP — 53

- 3.1 Východiska — 53
 - 3.1.1 Obraz autora: obraz, subjekt, nebo obraz subjektu? — 55
 - 3.1.2 Obraz autora a implikovaný (implicitní) autor — 56
 - 3.1.3 Institucionální působení při utváření autorského obrazu — 58

- 3.2 Konstituování autorského obrazu — 59
 - 3.2.1 Akt zveřejnění — 59
 - 3.2.2 Principy tvorby obrazu autora a jeho konstitutivní složky — 61
 - 3.2.3 Autorský obraz v synchronní a diachronní perspektivě — 62
 - 3.2.4 Sebe prezentace autora jako konstitutivní rys obrazu autora — 63
- 3.3 Autorský typ — 65
- 3.4 Obraz autora jako východisko pro obraz čtenáře — 66
- 3.5 Přenos obrazu autora v kulturním transferu — 67

PŘÍPADOVÉ STUDIE — 69

4. NEPOLAPITELNÝ JÁCHYM TOPOL: SOLITÉR, A REPRESENTANT? (Případová studie I) — 70

- 4.1 Úvodem k případové studii I — 71
- 4.2 Kontury autorského obrazu Jáchyma Topola v českém kontextu — 72
 - 4.2.1 Vstoupit do literatury dvakrát — 72
 - 4.2.2 Náboženská rétorika kolem Topolovy Sestry a Anděla:
Jáchym Topol jako vypravěčský spasitel — 75
 - 4.2.3 Jednání druhé: Topol přichází po odmlce — 76
 - 4.2.4 Topol: profesionální spisovatel, který vlastní „stroj na bájení“ — 80
 - 4.2.5 Jak se mladý rebel stal literární institucí — 81
 - 4.2.6 „Mezi obecnstvem a tebou budiž válka“ — 82
- 4.3 Jáchym Topol v německém kontextu: srovnání recepčních příběhů — 84
 - 4.3.1 Z autora českého autorem středoevropským
a východoevropským — 84
 - 4.3.2 Čas explodující a čas zamrzající — 87
 - 4.3.3 Posun v recepci mateřské kultury a kultury cizí:
Noční práce — 89
 - 4.3.4 „Literární vnuk Bohumila Hrabala“:
k obrazu Jáchyma Topola v německém kontextu — 91
- 4.4 Knižní obálky — 94
- 4.5 Závěrem k případové studii I:
Pokus o verbální portrét Jáchyma Topola — 103

5. AUTORKA PETRA HŮLOVÁ (Případová studie II) — 107

- 5.1 Úvodem k případové studii II — 108
- 5.2 Petra Hůlová v českém kontextu — 109
 - 5.2.1 Výjimečně „zvládnutý“ debut Paměť mojí babičce — 109
 - 5.2.2 Efekt silné prvotiny? Nepřijetí knih Hůlové o vztazích — 112
 - 5.2.3 První linie díla Hůlové: Romány vydání se na cestu — 114
- 5.3 Načrtávání kontur autorského obrazu Petry Hůlové — 115
 - 5.3.1 Rys první: Hůlová jako pokračovatelka Jáchyma Topola — 115
 - 5.3.2 Hůlová jako dítě „Topolovy generace“:
viděno z druhé strany — 117
 - 5.3.3 Rys druhý: „Génius intuice“ — 119
 - 5.3.4 Rys třetí: Literární dobrodružka Petra Hůlová — 120
 - 5.3.5 Rys čtvrtý: Petra Hůlová a její obecná čeština — 120
 - 5.3.6 Rys pátý: Petra Hůlová jako nositelka literárních cen — 121
- 5.4 „Mladý, talentovaný hlas z Čech“ — 121
 - 5.4.1 Knihy Petry Hůlové v německých překladech — 121
 - 5.4.2 Stane se toho mnoho... (Manches wird geschehen) — 126
 - 5.4.3 Konečná stanice Tajga (Endstation Taiga) — 128
 - 5.4.4 Kritéria výběru pro překlad knih — 130
- 5.5 Knižní obálky — 132
- 5.6 Závěrem k případové studii II:
Kontury autorské tváře Petry Hůlové — 140

6. JAROSLAV RUDIŠ: „ZPROSTŘEDKOVATEL“

KULTUR A TLUMOČNÍK (Případová studie III) — 142

- 6.1 Úvodem k případové studii III — 143
- 6.2 Obraz Jaroslava Rudiše v českém kontextu — 143
 - 6.2.1 Jaroslav Rudiš: autor pop-literatury — 143
 - 6.2.2 Vlaky, punk, němčina... (Hesla a stereotypy) — 146
 - 6.2.3 Rudišova stylizace: „zprostředkovatel kultur a tlumočnick“ — 147
 - 6.2.4 Srozumitelnost, čtivost, oblíbenost — 149
- 6.3 Paratext významnější než text (K některým aspektům Rudišova
recepčního příběhu v mateřském prostředí) — 151
 - 6.3.1 Seriálovost a stejnost — 154
 - 6.3.2 Rudišův místopis — 155

- 6.4 Několik poznámek k recepci Jaroslava Rudiše v německém prostoru — 157
 - 6.4.1 Nebe pod Berlínem (Der Himmel unter Berlin) — 158
 - 6.4.2 Potichu (Die Stille in Prag) — 159
 - 6.4.3 Mylně deklarovaný vliv Milana Kundery — 160
- 6.5 „Vypůjčený“ autorský typ: Jaroslav Rudiš – český Sven Regener? — 163
- 6.6 Knižní obálky — 166
- 6.7 Závěrem k případové studii III:
Autorská tvář v zrcadle marketingu a propagace — 172

7. MILOŠ URBAN: Odstíny stylizace

A JEJICH NE/PŘENOSITELNOST (Případová studie IV) — 174

- 7.1 Úvodem k případové studii IV — 175
- 7.2 K některým momentům recepcce Miloše Urbana v domácím kontextu — 175
 - 7.2.1 První maska autorského subjektu: Pseudonym autora jako jméno vypravěče v *Poslední teče za Rukopisy* (1998) — 177
 - 7.2.2 Druhá maska autorského subjektu: kejklíč a bavič — 179
 - 7.2.3 Maska třetí: romantický autor ekologického románu? — 180
- 7.3 „Jiný“ Urban v německém kulturním kontextu — 184
 - 7.3.1 Absolutní překódování žánru — 185
 - 7.3.2 Urbanova „neomystika“ jako způsob vyrovnání se s traumatem — 188
 - 7.3.3 K některým dalším bodům v německých recenzích — 191
- 7.4 Tváře Miloše Urbana v kulturním transferu — 194
 - 7.4.1 Urban jako záhadný autor detektivek — 195
- 7.5 Knižní obálky — 197
- 7.6 Závěrem k případové studii IV: Autorská tvář jako maska — 204

ZÁVĚREM — 207

BIBLIOGRAFIE — 213